

Et D. Bernhardus, Non inquiring sumus nos Apostolo sanctiores, qui tamen verebatur, ne forte cum aliis prædicasset, ipse reprobis efficeretur: Sed id tamdiu nobis timendum est, donec laqueus (corruptio originalis) contritus sit, donec corpus iitudo anima deposuerit. Serm. 3. in Psal. 91.

17. Compobant idem tristissima illa horrendorum & abominandorum lapsuum exempla in ijs quos verè renatos fuisse, negari non potest: quorum quidam per pœnitentiam ad gratiam redierunt: quidam verò æternæ salutis fecerunt jacturam.

18. Prioris generis exempla videre est in Davide & Petro, quorum ille homicidium simul & adulterium commiserat, hic verò ter abnegando Christum gravissimè prolapsus fuerat.

19. Neque enim, id quod Sacramentarij factitant, tristissimi hi lapsus ita verbis sunt extenuandi, ut non tota eos voluntate, sed secundum exteriorem tantummodò hominem peccasse, & fidei quidem sensum ac usum, non verò ipsam Fidem, ut quæ instar ignis cineribus tecti latuerit, amisisse existimemus. Beza Coll. Monpt. f. 464. & Resp. 2. ad acta Coll. Monpt. f. 73.

20. Præterquàm enim quòd malè seriati isti homines non probant quod dicunt: mendacij etiam apertè arguunt ipsum Apostolum, qui omnem

innem